

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Ἐπιστολή πρὸς Φιλήμονα

Ὁ Φιλήμονας ἦταν πνευματικό τέκνο τοῦ Παύλου, πλούσιος ἔμπορος κατοικῶν στὶς Κολασσές, ὅπου εἶχε εὐρύχωρη οἰκία, στὴν ὁποία γινόταν ἐπισυναγωγή χριστιανῶν τῆς πόλεως. Ἡ Ἐπιστολή γράφηκε στὴν Ρώμη κατὰ τὰ ἔτη 62-64. Εἶναι ἡ μόνη καθαρά προσωπική Ἐπιστολή τοῦ Παύλου. Τό περιεχόμενο τῆς Ἐπιστολῆς εἶναι τό ἐξῆς: Ὁ Ὀνήσιμος, δοῦλος τοῦ Φιλήμονος,

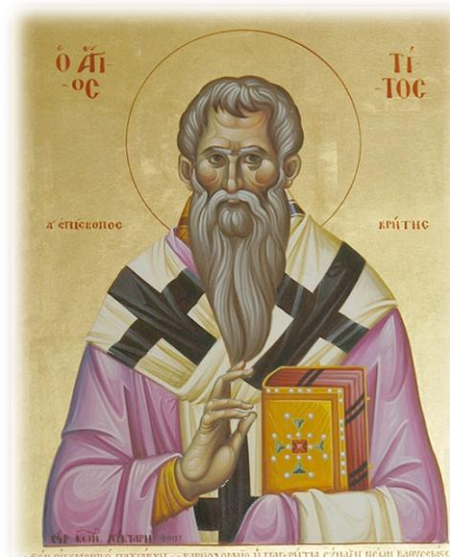
δραπέτευσε ἀπό τόν κύριό του, κλέψας μάλιστα ἀναγκαῖα χρήματα καί πράγματα, καί κατέφυγε στὴν Ρώμη. Ἐκεῖ κατηχήθηκε ἀπό τόν ἀπόστολο Παῦλο, ὁ ὁποῖος ἦταν φυλακισμένος στὴν οἰκία του καί εἶχε τὴν ἄδεια νά κηρύττει. Ἡ πρώτη σκέψη τοῦ μετανοήσαντος Ὀνήσιμου ἦταν νά ἐπιστρέψει στόν κύριό του. Ἐπειδή ὅμως αἰσθανόταν ἔνοχος πρὸς αὐτόν, γιατί τόν ἔκλεψε, γι' αὐτό ὁ Παῦλος ἐφοδιάζει τόν Ὀνήσιμο μέ μιά ἐπιστολή πρὸς τόν κύριό του Φιλήμονα, τόν ὁποῖο εἶχε ἀναγεννήσει πνευματικά, καί τόν παρακαλεῖ νά δεχθεῖ μέ ἀγάπη τόν Ὀνήσιμο, πού ἄλλοτε ἦταν «ἄχρηστος», δηλαδή, κάθε ἄλλο παρά «ὀνήσιμος» («ὀνίνημι» = ὠφελῶ), τώρα ὅμως εἶναι ὄνομα καί πράγμα Ὀνήσιμος (= ὠφέλιμος), γιατί ἔγινε χριστιανός. Λοιπόν: Ὁ Φιλήμων πού ἀναπαύει τὰ σπλάγχνα ὄλων τῶν ἁγίων, ἄς ἀναπαύσει καί τὰ σπλάγχνα τοῦ Παύλου, τοῦ πνευματικοῦ του πατρός· καί σπλάγχνο τοῦ Παύλου εἶναι ὁ Ὀνήσιμος, τό νέο του πνευματικό τέκνο.

Ἡ Ἐπιστολή, πού γράφεται γιά ἓνα δραπέτη δοῦλο, ἦταν πολύ παρήγορο καί σωτήριο μήνυμα γιά τὴν ταλαίπωρη τάξη τῶν δούλων. Ἀλλά ἡ Ἐπιστολή αὐτή, πού ὀνομάστηκε «ἀδάμας», σάν ἰδιωτικό γράμμα πού εἶναι, ἀποκαλύπτει ὅτι τό φλέγον ἐνδιαφέρον τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ὅπως καί τῆς δημοσίας του ζωῆς, ἦταν ὁ Χριστός καί ἡ σωτηρία ψυχῶν.

Ἐπιστολή πρὸς Τίτον

Ὁ Τίτος ἦταν μαθητής καί συνεργάτης τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ἐθνικός καί Ρωμαῖος πολίτης. Δέν τόν περιέτεμε ὁ Παῦλος, γιατί θεωροῦσε περιττή τὴν περιτομή. Ὅταν ὅμως οἱ φανατικοὶ Ἰουδαῖοι χριστιανοὶ ἀπαίτησαν νά περιτμηθεῖ ὁ Τίτος, ὁ Παῦλος ἐπέτρεψε νά περιτμηθεῖ μόνο καί μόνο γιά νά σταματήσει ὁ γογγυσμός τῶν Ἰουδαίων (Γαλ. 2,1-4). Διερχόμενος ἀπό τὴν Κρήτη ὁ Παῦλος, μετὰ τὴν ἀποφυλάκισή του ἀπό τὰ πρῶτα δεσμά, ἀφῆκε ἐκεῖ τόν Τίτο· οἱ χριστιανοὶ τῆς Κρήτης ὅμως δέν ἦταν εὐπειθεῖς καί τό ἔργο τοῦ Τίτου ἦταν δύσκολο. Γι' αὐτό καί ὁ Παῦλος τόν συμβουλεῖ πῶς νά ἐνεργήσει.

Αὐτό ἀκριβῶς εἶναι καί τό θέμα τῆς Ἐπιστολῆς. Φαινομενικός σκοπός τῆς Ἐπιστολῆς ἦταν νά συμβουλεύσει τόν Τίτο πῶς νά διευθετήσει τίς Ἐκκλησίες τῆς Κρήτης, δηλαδή, πῶς νά χειροτονήσει ἐπισκόπους, πρεσβυτέρους καί ἄλλα προϊστάμενα ἢ διακονικά πρόσωπα τῶν Ἐκκλησιῶν καί τί νά τοὺς διδάξει. Οὐσιαστικός ὅμως σκοπός τῆς Ἐπιστολῆς ἦταν νά στήσει τό κύρος τοῦ Τίτου στὶς Ἐκκλησίες τῆς Κρήτης καί νά καταπολεμήσει διεισδύσαντες ἐκεῖ γνωστικίζοντες αἰρετικούς (Τίτ. 1,13 – 2,1).

Αὐτοὶ οἱ αἰρετικοὶ εἶναι οἱ βραδύτερον ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου λεγόμενοι «νικολαῖται», πού τὰ κύρια γνωρίσματά τους ἦταν τρία: α) ἄρνηση τοῦ Χριστοῦ ὡς Κυρίου καί Θεοῦ ἐνανθρωπήσαντος· β) ἀκολασία· γ) ἀπειθεία σέ ἐκκλησιαστικούς ἡγέτες.

Εἶναι δύσκολο νά προσδιορίσουμε ἀκριβῶς τόν χρόνο συγγραφῆς τῆς Ἐπιστολῆς. Γράφηκε μεταξύ τῶν ἐτῶν 62 καί 68 καί εἶναι πιθανόν ἀρχαιότερη καί τῶν δύο πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολῶν.

Ἡ Θεία Λειτουργία (κγ' μέρος)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΩΜΕΝ ΤΩ ΚΥΡΙΩ

«ΕΥ ΔΟΥΛΕ
ΑΓΑΘΕ
ΚΑΙ ΠΙΣΤΕ...»

Γιατί τό ιερώτατο αυτό Μυστήριο καλεῖται «Εὐχαριστία»; Γιατί ὁ Κύριος εὐχαρίστησε τόν Θεό, ὅταν τό παρέδωσε (Ματθ. 26,26)· ἀλλά ἡ ὀνομασία τῆς θείας Λειτουργίας ὡς «Εὐχαριστία» μᾶς παρακινεῖ νά εὐχαριστοῦμε καί ἐμεῖς τόν Θεό γιά τίς πολλές εὐεργεσίες καί

χάριτες πού μᾶς παρέδωσε διά μέσου τοῦ Μυστηρίου αὐτοῦ, ὅπως μᾶς λέει ὁ Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, ἀλλά καί πρό παντός ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Τά φρικώδη Μυστήρια – λέγει – καί πολλῆς γέμοντα τῆς σωτηρίας, τά καθ' ἐκάστην τελούμενα σύναξιν, εὐχαριστία καλεῖται, ὅτι πολλῶν ἐστίν εὐεργετημάτων ἀνάμνησις καί τό κεφάλαιον τῆς τοῦ Θεοῦ προνοίας ἐνδείκνυται καί διά πάντων παρασκευάζει εὐχαριστεῖν»¹.

Εὐχαριστοῦμε τόν Θεό γιά τά δῶρα του, ἀλλά τό μεγαλύτερο Δῶρο του σέ μᾶς εἶναι ἡ προσφορά τοῦ Υἱοῦ του καί αὐτή τήν προσφορά θά ζήσουμε τώρα προσφέροντας τό Μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας. Καί ἀσφαλῶς γι' αὐτό τό Δῶρο πρέπει νά εὐχαριστοῦμε ἀκατάπαυστα τόν Θεό. Γιατί μ' αὐτό, μέ τήν Θυσία αὐτή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γιά μᾶς, καλούμαστε στό Τραπέζι τοῦ Θεοῦ καί νοιώθουμε ὅτι εἴμαστε παιδιά του· γιατί τό παιδί ἔχει θέση στό τραπέζι τοῦ Πατέρα.

Στήν προτροπή τοῦ ἱερέως «Εὐχαριστήσωμεν τῶ Κυρίῳ» ὁ λαός ἀπαντᾷ «Ἄξιον καί δίκαιον». Δηλαδή, εἶναι ἄξιο καί δίκαιο νά προσφέρουμε τό Μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας στόν Θεό. Ἡ ἀπάντηση εἶναι ἀναγκαία· εἶναι ἡ συγκατάθεση τοῦ λαοῦ νά ἱεουργηθεῖ ἡ θεία Εὐχαριστία. Αὐτό βαθύτερα σημαίνει ὅτι τό Μυστήριο δέν προσφέρεται μόνο ἀπό τόν ἱερέα, ἀλλά ἀπό ὅλο τό ἐκκλησίασμα, ἀπ' ὅλους τούς πιστούς, ἀφοῦ ὁ ἱερεύς τρόπον τινά ρωτᾷ τόν λαό καί ὅταν λάβει τήν συγκατάθεσή τους μέ τό «Ἄξιον καί δίκαιον», τότε προχωράει στήν τέλεση τῆς θείας Εὐχαριστίας. Πολύ ὠραία γράφει ἐδῶ ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Τά τῆς Εὐχαριστίας πάλιν κοινά· οὐδέ γάρ ἐκεῖνος (ὁ ἱερεύς) εὐχαριστεῖ μόνος, ἀλλά καί ὁ λαός ἅπας. Πρότερον γάρ αὐτῶν λαβῶν φωνήν, εἶτα συντιθεμένων ὅτι ἀξίως καί δικαίως τοῦτο γίνεται, τότε ἄρχεται τῆς Εὐχαριστίας»².

Μερικοί τήν ἀπάντηση τοῦ λαοῦ «Ἄξιον καί δίκαιον» τήν συμπληρώνουν μέ τό «Προσκυνεῖν Πατέρα

Υἱόν καί Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καί ἀχώριστον». Αὐτό σημαίνει ὅτι «στήν κυρίως αἰνετική πράξη, τήν λεγομένη «Εὐχαριστία»–«Εὐχαριστήσωμεν τῶ Κυρίῳ» – ὁ χορός ἀπαντᾷ μέ μιά πράξη εὐγνωμοσύνης, πού ξεπερνᾷ τήν ἀπλή ἀναγνώριση, γίνεται προσκύνηση, θέα, ἀνύψωση καί ξεσπᾷ σέ ἀληθινή τριαδική εὐχαριστία. Ἡ θυσία πού περιέχεται στήν μιά πράξη τοῦ Χριστοῦ εἶναι τριαδική»³.

Ὁ ἱερεύς τώρα ἀναγινώσκει μιά εὐχή εὐχαριστίας, δοξολογίας πρὸς τόν Θεό. Εὐχαριστεῖ τόν Θεό μέ ὅλο τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας γιά ὀλόκληρο τό ἔργο τῆς θείας Οἰκονομίας. Τόν εὐχαριστοῦμε πρῶτα γιατί ἀπό τήν ἀνυπαρξία μᾶς ἔφερε στήν ὑπαρξη: «Σύ ἐκ τοῦ μή ὄντος εἰς τό εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες». Γιατί ὁ Θεός δημιούργησε τόν ἄνθρωπο; Γιά νά συμμετέχει στήν μακαριότητά του. Ὅπως λέει ὁ ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης⁴, δέν ἔπρεπε τήν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ νά μὴν τήν ἀπολαμβάνει κανείς, οὔτε ὅλα τά ἄλλα, τά σχετικά μέ τήν θεία φύση, νά μένουν ἀργά, χωρίς νά ὑπάρχει αὐτός πού θά τά ἀπολαμβάνει.

Εὐχαριστεῖ λοιπόν κατά πρῶτον τόν Θεό ὁ ἱερέας γιατί μᾶς δημιούργησε. Τόν εὐχαριστεῖ ἔπειτα γιατί μᾶς ἀναδημιούργησε· γιατί ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἔπεσε μέ τήν ἁμαρτία του, πάλι ὁ Θεός τόν σήκωσε, τόν «ἀνέστησε» καί ἔκανε τό πᾶν μέχρι νά τόν ἀνεβάσει στόν οὐρανό καί νά τοῦ χαρίσει τήν βασιλεία του: «Καί παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν καί οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν, ἕως ἡμᾶς εἰς τόν οὐρανόν ἀνήγαγες καί τήν βασιλείαν σου ἐχαρίσω τήν μέλλουσαν». Πότε ἡ ἀνθρώπινη φύση ἀνέβηκε στόν οὐρανό; Μέ τήν Ἀνάληψη τοῦ Χριστοῦ. Γιατί ὁ Χριστός ἀνελήφθη στόν οὐρανό μέ τό Σῶμα του· τό Σῶμα πού ἔλαβε ἀπό μᾶς, ἀπό τήν Παρθένο Μητέρα Του. Σάν δῶρο πρὸς τόν Θεό στείλαμε ἐμεῖς διά τοῦ ἀναληθέντος Χριστοῦ τήν ἀνθρώπινη φύση μας. Τό δέχθηκε αὐτό τό δῶρο ὁ οὐράνιος πατέρας; Τό δέχθηκε καί τοῦ εἶπε «Κάθου ἐκ δεξιῶν μου»! Σέ ποιό πλάσμα, ρωτᾷ ὁ Χρυσόστομος, εἶπε ὁ Θεός «Κάθου ἐκ δεξιῶν μου»; Σ' ἐκεῖνο πού ἄλλοτε εἶχε ἀκούσει «Γῆ εἶ καί εἰς γῆν ἀπελεύση», ἀπαντᾷ ὁ ἴδιος⁵.

Μέχρι τά οὐράνια πραγματικά ἀνέβηκε ἡ φύση μας, ὅπως εὐχαριστεῖ ὁ ἱερέας στήν εὐχή ἐδῶ. Κυρίως ὅμως εὐχαριστοῦμε ὅλοι τόν Θεό, διά τῆς εὐχῆς τοῦ ἱερέως, γιά τήν θεία Λειτουργία, πού καταδέχεται νά τοῦ προσφέρουμε ἐμεῖς οἱ ἁμαρτωλοί: «Εὐχαριστοῦμεν σοι καί ὑπέρ τῆς Λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας»!

Συνεχίζεται...

¹ Ὁμιλ. κέ' στό κατά Ματθ. ΕΠΕ 10,158.

² MPG 61,527.

³ Εὐδοκίμωφ, Ὁρθοδοξία, σελ. 349.

⁴ Βλ. εἰς MPG 45,21BC

⁵ Λόγος εἰς τήν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, MPG 50, 446.

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Ἡ Γιόγκα καὶ ὁ Διαλογισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθόδοξης Θεολογίας - Μέρους Β΄

Ἡ Γιόγκα καὶ ὁ διαλογισμὸς, ἐνῶ σέ Εὐρώπη καὶ Ἀμερική παρουσιάζεται φαινομενικά μέ τή μορφή τεχνικῶν ἀναπνοῆς καὶ γυμναστικῶν ἀσκήσεων, συνδυάζεται παράλληλα μέ συγκέντρωση τῆς προσοχῆς σέ ἓνα σημεῖο καὶ ἀπαγγελία τοῦ “Ὦμ”, πού ὡς “Μάντρα” εἶναι ὅμως ἐπίκληση ἰνδουιστικῶν θεοτήτων καὶ ἐπαναλαμβάνεται μέ τή μορφή συνήθως μιᾶς ἱερῆς συλλαβῆς. Θεωροῦν ἔτσι οἱ δάσκαλοι τῆς γιόγκα ὅτι ὁδηγοῦνται στόν ἔλεγχο τῆς συνείδησης καὶ τοῦ σώματος καὶ στήν ἔνωση μέ τό Ὑπέρτατο Ὄν.

Οἱ πιστοὶ χριστιανοὶ ἐπομένως, θά ἔπρεπε νά γνωρίζουν ὅτι εἰσέρχονται ἔτσι σέ θεωρία καὶ πρακτική διαφορετικῆς ἀπό τή δική τους θρησκευτικῆς φιλοσοφίας, τήν ὁποία ἐνδεχομένως δέν θά ἤθελαν νά ἀκολουθήσουν. **ΑΥΤΟ ΟΜΩΣ ΕΝΤΕΧΝΑ ΣΥΧΝΑ ΑΠΟΣΙΩΠΑΤΑΙ** ἀπό ἐπαγγελματίες καθοδηγητές, πού στίς περισσότερες περιπτώσεις δέν εἶναι οὔτε καν γνήσιοι ἰνδουιστές.

Ἡ γιόγκα δέν δέχεται Τριαδικό Θεό καὶ ἔχει ὅπως προείπαμε σάν κύρια διδασκαλία τή μετενσάρκωση, γιά τήν ὁποία θά ἀναφερθοῦμε παρακάτω. Ὁδηγεῖ μάλιστα τόν ἄνθρωπο σέ ἀρκετές περιπτώσεις στόν ἀποκρυφισμό, ἀφοῦ οἱ νέες δυνάμεις πού ἀποκτᾶ κανεῖς σέ προχωρημένα στάδια -ὅπως εἶναι ἡ αἰώρηση, τά προαισθήματα, ἡ ἔξοδος τῆς ψυχῆς ἀπό τό σῶμα, ἡ ὄραση ἀπό ἀπόσταση, τά χρώματα πού βλέπει κ.α.- εἶναι καὶ δυνάμεις τῆς μαγείας. Ἔτσι, «ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος πού ἀνακάλυψε καὶ ἔμαθε νά χειρίζεται τίς ἐσωτερικές δυνάμεις, μπορεῖ νά θέσει ὅλη τή φύση κάτω ἀπό τόν ἔλεγχό του», ἰσχυρίζεται ὁ Βιβεκάναντα στή «Γιόγκα» του (σέλ. 39).

Ὑπάρχουν ἐπίσης πολλές μαρτυρίες μέντιουμ, πού τονίζουν ὅτι ξεκίνησαν τήν καριέρα τούς ὅταν ἀσκήθηκαν στό διαλογισμό.

Οἱ ἴδιοι οἱ νεοεποχίτες, πού χρησιμοποιοῦν συχνά τή γιόγκα καὶ τόν διαλογισμό, παραδέχονται ὅτι αὐτά τά συστήματα ἐπιφέρουν, σέ ἀνώτερο ἐπίπεδο, «ἀόρατες ἐπιρροές». Αὐτό γίνεται, γιατί μέ τό διαλογισμό ἀνοίγουμε τούς ἑαυτούς μας μέ τή θέλησή μας, ἐκ προθέσεως.

Ἔχουν ἄλλωστε παρατηρηθεῖ στοὺς ἀσκούμενους «τρεμοῦλες, ζαλάδες, μουδιάσματα, βόμβοι» καὶ τύφλωση, καὶ αὐτά δέν εἶναι δικές μας ἐκτιμήσεις, ἀλλά τοῦ προέδρου τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀκαδημίας Ἀσιατικῶν Μελετῶν καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Κολλεγίου τοῦ Πάν/μίου τῆς Βομβάης καὶ τοῦ Μαντράς, καθηγητῆ Ἔρνεστ Γούντ.

ΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

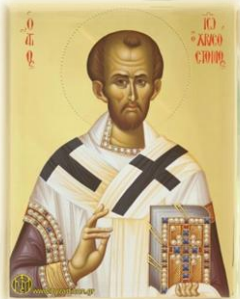
ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ (17 Νοεμβρίου)

Ὑπῆρξε μεγάλη φυσιογνωμία τοῦ 3ου μ.Χ. αἰῶνος. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νύσσης στόν ἐγκωμιαστικό του λόγο πρὸς τόν Ἅγιο, τόν ὀνομάζει Μέγα. Λόγω τῆς ἐσωτερικῆς του καθαρότητος, τῆς βαθεῖας του ταπείνωσης, καθὼς καὶ τῆς μεγάλης του ἀγάπης πρὸς τόν Θεόν καὶ τοὺς ἄνθρώπους, ἔλαβε τό χάρισμα τῆς θαυματουργίας “ἐκ νεαρᾶς εἰσέτι ἡλικίας”. Τό μεγαλύτερο ὅμως θαῦμα εἶναι αὐτό πού συνέβη στόν ἴδιο, δηλαδή ἡ μεταστροφή του ἀπό τήν εἰδωλολατρεία στόν Χριστιανισμό.

Γεννήθηκε σέ εἰδωλολατρικό περιβάλλον. Οἱ πλούσιοι γονεῖς του, μετά τίς πρῶτες γνώσεις πού ἔλαβε στήν πατρίδα του, τόν ἔστειλαν νά σπουδάσει νομικά στήν Βηρυτό. Καθ’ ὁδόν, καὶ κατὰ ἀγαθή συγκυρία, γνώρισε στήν Καισάρεια τόν μεγάλο διδάσκαλο Ὀριγένη καὶ κυριολεκτικά μαγεύτηκε ἀπό τόν λόγο καὶ τήν ρητορική του ἰκανότητα. Ἡ συνέχεια τῆς ζωῆς του εἶναι ὅπως τήν θέλησε ἡ ἀγαθὴ πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Ἐγινε Χριστιανός καὶ ἀντὶ γιὰ νομικά σπούδασε Θεολογία στήν Ἀλεξάνδρεια. Ὅταν ἐπέστρεψε στήν πατρίδα του, τήν Νεοκαισάρεια τοῦ Πόντου, ἡ Ἐκκλησία βρῆκε στό πρόσωπό του τόν κατάλληλο ποιμένα γιά τήν Ἐπισκοπὴ Νεοκαισαρείας. Ἡ Νεοκαισάρεια ὅμως τότε ἦταν εἰδωλολατρικὴ πόλη καὶ ἀριθμοῦσε 17 μόνον Χριστιανούς. Αὐτό ἦταν ὅλο κι’ ὅλο το ποίμνιό του, ὅταν χειροτονήθηκε. Ὅμως, ὅταν κλήθηκε ἀπὸ τόν Θεό νά ἐγκαταλείψει τὰ γῆινα, ἡ πόλις ἑκατοικεῖτο ἐξ ὀλοκλήρου σχεδόν ἀπὸ Χριστιανούς, ἀφοῦ εἶχαν ἀπομείνει μόνον 17 εἰδωλολάτρες! Καὶ ὁ βιογράφος του σημειώνει ὅτι ἔφυγε ἀπὸ τήν ζωὴ αὐτὴ στενοχωρημένος, ἐπειδὴ δέν πρόλαβε νά βαπτίσει καὶ αὐτούς.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης ἀναφέρει ὅτι μεγάλωσε ἀκούοντας διηγήσεις καὶ περιγραφές περιστατικῶν τῆς ζωῆς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ, καθὼς καὶ τοὺς θεοπνεύστους λόγους του, ἀπὸ τήν γιὰ τοῦ Μακρίνα. Ἡ Μακρίνα ἦταν μαθήτρια καὶ πνευματικό παιδί τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νεοκαισαρείας καὶ ἀνέθρεψε τὰ ἐγγόνια τῆς “ἐν παιδεία καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου”, κατὰ τόν λόγο τοῦ Ἀπ. Παύλου, γαλουχώντας καὶ τρέφοντάς τα μέ τόν λόγο καὶ τό φωτεινὸ παράδειγμα τοῦ Ἁγίου. Θέλοντας νά τὰ διδάξει, τοὺς ἀνέφερε το πῶς ἐκεῖνος ἀντιμετώπιζε τοὺς ποικιλῶνους πειρασμούς, τίς δυσκολίες, τίς συκοφαντίες, τοὺς διωγμούς καὶ τόν πόλεμο ἐκ μέρους τῶν εἰδωλολατρῶν. Τό πῶς μέ τήν ὑπομονή, τήν προσευχή καὶ τόν φλογερό του ζῆλο μετέστρεψε ὅλους σχεδόν τοὺς κατοίκους τῆς πόλης ἀπὸ τό σκοτάδι τῆς εἰδωλολατρίας στήν φωτεινὴ πίστη τοῦ Χριστοῦ. Τὰ περιστατικά τοῦ ἔκαναν τόση ἐντύπωση πού τὰ θυμόταν ὡς τό τέλος τῆς ζωῆς του καὶ αἰσθανόταν μεγάλη εὐγνωμοσύνη γιά τήν γιὰ του πού τοὺς μεγάλωσε μέ αὐτόν τόν τρόπο.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2014

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
<p><i>Μήν Νοέμβριος έχων ημέρας 30 Η ημέρα έχει ώρας 10 και η νύξ ώρας 14</i></p>		<p>Καθημερινῶς ἀπὸ τὴν 1^η ἕως τὴν 7^η Νοεμβρίου θὰ τελεῖται στὸ νεοεγκαινισθέντα Ναὸ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία. <i>Τὴν Κυριακὴ 2 Νοεμβρίου στίς 6.30 μ.μ. στὸν προαύλιο χῶρο τοῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων θὰ πραγματοποιηθεῖ μουσικὴ ἐκδήλωση μὲ παραδοσιακὰ τραγούδια.</i></p>			31	1
					<p>ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΝΑΟΥ ΑΓ.ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ 6.00 μ.μ</p>	<p>Ἁγίων Ἀναργύρων ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΝΑΟΥ 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ</p>
2 ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' Λουκᾶ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Μουσικὴ Ἐκδήλωση	3 Ἀνακομιδὴ λειψάνων Ἁγ. Γεωργίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	4 Ὁσίου Ἰωαννικίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	5 Ἁγ. Γαλακτίωνος & Ἐπιστήμης Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	6 Ἁγ. Παύλου ΚΠόλεως Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	7 Τῶν ἐν Μελιτινῇ Μαρτύρων Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	8 Σύναξις Ἀρχαγγέλων Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ
9 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἁγ.Νεκταρίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	<p><i>Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ θὰ τελεῖται καθημερινῶς στὸ Ναὸ μας στίς 5.00 μ.μ.</i></p>	11 Ἁγ.Μεγαλομ. Μηνᾶ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	12 ΜΕΓΑΛΗ ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΑΓΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ 8.00 μ.μ ἕως 01.30 π.μ.	13 Ἁγ.Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου		15 ΑΡΧΕΤΑΙ Η ΝΗΣΤΕΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ
16 ΚΥΡΙΑΚΗ Εὐαγγ.Ματθαίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.			<p><i>Τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως τελεῖται κάθε Τρίτη. Στίς 4,18 Νοεμβρίου ἀπὸ τίς 10 π.μ. & 11 Νοεμβρίου ἀπὸ τίς 4.30 μ.μ.</i></p>		21 ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	27 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.
23 ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' Λουκᾶ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.		25 Ἁγ.Μεγαλομ. Αἰκατερίνης Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.		<p><i>Οἱ ἱερεῖς διακονοῦν στὸ Κοιμητήριον κάθε Σάββατο 11-12 π.μ.</i></p>		<p>Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ. 30 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἀπ. Ἀνδρέου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ</p>

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Περιοδικὸ Πνευματικῆς Οἰκοδομῆς

Ἱ.Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἁγίου Στεφάνου

Δ. Ε. Ἁγ. Στεφάνου - Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, Ἁγ.Στέφανος 14565 Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: www.agios-stefanos.gr

Ἔτος 3^ο Τεῦχος 34^ο - Νοέμβριος 2014